

РЕШЕНИЕ

№ 457

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

при участието на секретаря РОСИЦА М. ЛАШОВА
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110143008 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от „М.М.К. - Перник“ ЕООД (ищец) срещу „Булстрейт“ ООД (ответник). Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове по чл. 266, ал. 1 *Закона за задълженията и договорите* (ЗЗД) **в общ размер на 9785.92 лева**, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022 г., до окончателното плащане, и **иск по чл. 92 ЗЗД в размер на 1867.48 лева, представляващо част** от вземане в общ размер на 3378.88 лева – неустойка за забава по чл. 10, ал. 2 от договора за периода 18.09.2020г.-05.08.2020г., **както следва:**

- 4652.80 лева – главница /неизплатен остатък/ по договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022 г., до окончателното плащане;

- 2475.52 лева – главница, представляваща цена за допълнително тегло за кутиеобразни профили RHS140x60x3 по договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022 г., до окончателното плащане;

- 1897.60 лева – главница, представляваща възнаграждение за изработка, доставка и монтаж на допълнително поръчани с електронно съобщение от 24.07.2020 г. материали с тегло 593 кв., съгласно договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис

България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022 г., до окончателното плащане;

- 760 лева – главница, представляваща възнаграждение за труд за монтаж на 380 кг. метални елементи при цена за монтиране на килограм в размер на 2.00 лева съгласно договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022 г., до окончателното плащане;

- 1867.48 лева, представляващо част от вземане в общ размер на 3378.88 лева – неустойка за забава по чл. 10, ал. 2 от договора за периода 18.09.2020г.-05.08.2020г.

Ищецът твърди, че с „Булстрейт“ ООД са били в договорни отношения по договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г., но след подписването им копие от тях не му бил предоставен. Твърди, че наличието на договор се признава от ответника в съобщение от 15.09.2020 г. Посочва, че съгласно договора било предвидено изграждането на конструкция с общо тегло 7704 кг срещу възнаграждение от 24652.80 лева без ДДС при единична цена на труд и материали 3.20 лева за килограм без ДДС. Заявява, че страните договорили част от възнаграждението за възложените работи да бъде платено авансово, за което ищецът издал фактура № 77/23.06.2020 г на стойност 15000.00 лева без ДДС и фактура № 78/20.07.2020 г на стойност 5000.00 лева без ДДС, които суми били платени от ответника. Твърди, че незабавно е пристъпил към изпълнение на задълженията си, закупувайки материали. На 30.04.2020г. договорът бил изменен с анекс, съгласно който е заменено ползването на кутии 140x60 с С-профили, поради което общото тегло на металните суровини за влагане в конструкцията се повишило със 773.80 кг. На 24.07.2020 г възложителят с електронно писмо възложил заявка за доставка и монтаж на допълнителни количества метални профили, суровините за които били закупени от ищеца, за което било издадена фактура № 19001/27.07.2020 г. Теглото на допълнителните материали било 593 кг, а уговорената цена за тяхната покупка и монтаж 3.20 лева без ДДС. Твърди се, че ищецът е изпълнил задълженията си, доставяйки закупен от него 9070.60 кг метал и монтирайки допълнително 380 кг метал съгласно възлагане посредством електронно съобщение от 28.07.2020г., но не бил съставен приемо-предавателен протокол, а ответникът погасил само част от вземанията по договора. Заявява, че ответникът е бил поканен да изплати остатъка от вземането на 14.09.2020 г, но плащане не постъпило. Ето защо счита, че ответникът му дължи неустойка за забавеното изпълнение, уговорена в чл. 10, ал. 2 от договора в размер на 0,5% от стойността на договора за всеки ден просрочие, но не повече от 10% от стойността на договора. Релевира, че съгласно чл. 2, ал. 2 от договора, окончателното плащане е следвало да се извърши в 14-дневен срок от подписване на протокол обр. 19 за действително извършените и подлежащи на заплащане СМР, но до подписването на такъв акт не се стигнало. Счита обаче, че вземането е станало изискуемо с получаването на покана за доброволно изпълнение от ответника, т.е. от

14.09.2020г. Твърди, че цената на договора се формира на база първоначално възложеното и на допълнително възложеното и възлиза в общ размер на 33728.80 лева. Посочва, че неустойката е в размер на 10% от тази сума, а именно 3372.88 лева, от която претендира само сума от 1867.98 лева за периода от 18.09.2020г. до 05.08.2020г. Сочи, че между страните било иницириано производство по обезпечение на доказателствата по ч.гр.д. № 17/2022 г по описа на РС-Благоевград. Моли предявените икове да бъдат уважени. Прави доказателствени искания и претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът оспорва иковете. Не оспорва наличието на валидни облигационни отношения с ищеца, по силата на които му е възложил конкретни СМР; че във връзка с извършените СМР ищецът е издал фактура №00000000077 от 23.06.2020г. за сума в размер на 18 000 лева и фактура №00000000078 от 20.07.2020г. за сума в размер на 6000 лева, които са платени. В отговора се заявява, че по силата на сключения между страните договор от 23.06.2020 г. на ищеца е било възложено на свой риск, със свои материали, строителна техника и работна сила да извърши описаните в приложение № 1 към договора услуги. Страните договорили възнаграждение за изпълнителя-ищец в размер на 24652.80 лева без ДДС, от което авансово плащане от 15000.00 лева в срок до три дни след подписване на договора; авансово плащане от 5000.00 лева в срок до три дни след пристигане на заготвените материали на обекта и окончателно плащане в размер на 4652.80 лева – в 14-дневен срок след изготвяне от изпълнителя и приемане от възложителя на протокол обр. 19 за действително извършени и подлежащи на заплащане СМР и представяне на сертификати, декларации за съответствие и ръководство за експлоатация на вложените материали и оборудване. С оглед на това, ответникът оспорва изпълнителят да е извършил възложените СМР докрай, с довод, че не е подписан протокол за приемането им и не са били представени сертификат, декларации за съответствие и ръководство за експлоатация на вложените материали и оборудване. Оспорва също да са възлагани допълнителни СМР-та извън тези по договора и анекса, тъй като такова възлагане е следвало да стане с писмен акт на страните. Релевира, че възнаграждението е изначално и твърдо определено, поради което счита, че не следва да се дължи стойността на материалите, което било и в разрез с постигнатите уговорки. Прави възражение, че изпълнителят не е завършил в срок обекта - до 12.07.2020 г., като обектът бил завършен на 25.08.2020г. и то с помощта на възложителя. Сочи, че договорът е бил изменян с Анекс № 1/23.06.2020 г., с който на ищеца били възложени допълнителни СМР на стойност от 797.01 лева. Оспорва се претенцията за възстановяване на суми и материали, тъй като между страните е договорено възнаграждение. В отговор с вх. №238729/25.08.2023г., ответникът е взел становище по предявения нов иск по чл. 92 ЗЗД. Изложил е твърдения, че приемането на такъв иск е недопустимо. По същество – оспорил е иска като неоснователен с довод, че СМР-тата не са изпълнение в договорения срок. Поставя се искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза.

Ответникът релевира възражение за прихващане с претендираните от ищеца суми в общ размер от 11653.40 лева със сумата от 7028.60 лева, представляваща неустойка за забавено

изпълнение по чл. 10, ал. 1 от договора в размер на 2465.00 лева, както и стойността на закупени от ответника строителни материали в размер на 810.60 лева по фактура № 1000028852/16.07.2020 г, в размер на 227.10 лева по фактура № *****/04.08.2020 г, и стойността на монтаж и боядисване на метална конструкция в размер на 3475.90 лева.

По заявеното възражение за прихващане ищецът е изразил писмено становище /л.115/, в което признава, че ответникът е закупил 380 кг. желязо, но сочи, че това не е сторено вместо изпълнителя, тъй като не е било договорено между тях, а било договорено само монтажа му съгласно електронно писмо от 28.07.2020г. Оспорва твърдението ответникът да е съдействал при монтажа и нанасянето на боята, както и твърди, че такива дейности не са били възлагани между страните.

В предоставения срок ищецът чрез процесуалния си представител депозира писмена защита, в която анализирайки събраните доказателства, прави изводи за основателност на предявените искове.

Процесуалният представител на ответника също в срок подава писмени бележки по спора, в които обосновава неоснователност на исковите, а също основателност на релевираното възражение за прихващане.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от *фактическа страна* следното:

Обявено е за безспорно между страните и се подкрепя от доказателствата по делото /л.78-81/, че са обвързани от сключен на 23.06.2020 г. договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, по който ответникът е възложил на ищеца изграждането на конструкция с общо тегло 7704 кг. срещу възнаграждение от 24652.80 лева без ДДС при единична цена на труд и материали 3.20 лева за килограм без ДДС. Според чл. 1, ал. 1 от договора, възложителят е възложил, а изпълнителят е приел срещу възнаграждение на свой риск, със свои материали, строителна техника и работна сила, в съответствие с изискванията на възложителя, относимите нормативни актове, строителни правила и норми и клаузите на договора да извърши услуги, подробно описани в Приложение № 1, неразделна част от този договор, на обект Сенсата ДТС, гр. Ботевград. В ал. 2 на същия текст е посочено, че възлагането на допълнителни работи на изпълнителя, включително техните видове, количества и цени и т.н., е предмет на отделно писмено договаряне между страните по настоящия договор. Член 2 от договора урежда цената и начина на плащане, а именно възнаграждението за изпълнение на възложените с договора работи се определя в размер на 24652.80 лева без ДДС съгласно приложение № 1, което се заплаща по банков път по сметка на изпълнителя при задължение за издаване на оформена данъчна фактура, както следва – авансово плащане 15000.00 лева без ДДС в срок до три дни след подписване на договора, авансово плащане от 5000.00 лева без ДДС в срок до три дни след пристигане на заготвените материали на обекта и подписването на констативен протокол, окончателно плащане от 4652.80 лева без ДДС след изготвяне от изпълнителя и приемане от възложителя на протокол обр. 19 за действително извършени и подлежащи на

заплащане строително-монтажни работи, което плащане следва да се извърши в четиринадесетдневен срок от подписване на приемо-предвателния протокол и сертификати, декларации за съответствие и ръководство за експлоатация на вложените материали и оборудване. В чл. 3 е договорен срока на влизане в сила на договора и изпълнение на възложената работа – договорът влиза в сила от 23.06.2020г., прекратява се с изтичане на гаранционните срокове за извършените от изпълнителя работи, а срокът за тяхното изпълнение е определен от 05.07.2020 г. /дата на започване/ до 12.07.2020г. /дата на приключване/. В чл. 7, ал. 1 от договора е уговорено, че предаването на изпълнената работа се извършва с двустранен констативен протокол, изготвен от изпълнителя, като в тридневен срок от представянето му, възложителят се задължава да го прегледа и да даде забележките си по него, а ако не направи това – то се счита, че е приел изпълнената работа без забележки. Според чл. 10, ал. 1 от договора ако изпълнителят забави завършването и предаването на възложените с настоящия договор работи в уговорения срок, той дължи неустойка в размер на 0.5% от стойността на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от стойността на договора. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако възложителят забави плащането на уговореното възнаграждение, той дължи на изпълнителя неустойка в размер на 0.5% от стойността на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от стойността на договора. В чл. 12 от договора отговорността за неизпълнение на изпълнителя е изключена поради непреодолима сила, а в чл. 11 – не е изключена възможността страната да търси обезщетение за вреди, по-големи от получената неустойка. С чл. 17 от договора страните са уредили изпращането на съобщения помежду си, а именно: всяко съобщение, искане или съгласие, както и всеки друг документ, изготвен във връзка с настоящия договор и приложенията към него, следва да бъдат изготвени в писмена форма и доведени до знанието на другата страна чрез изпращането им на следните адреси: за възложителя – гр. София, р-н Студентски, ул. „Осми декември“ № 13, на вниманието на г-н Пламен Боев, за изпълнителя – гр. Перник, ул. „Стара планина“ № 113, на вниманието на г-н Филип Димитров. Съгласно приложение № 1 към договора /л. 82/ - количествено-стойностна сметка – възложената работа е изработка, доставка и монтаж на метална конструкция, включително грундиране и боядисване в цвят по RAL9002 в размер от 7704 кг. при единична цена от 3.20 лева или общо 24652.80 лева без ДДС, а с ДДС – 29583.36 лева.

Обявено е за безспорно между страните и се подкрепя от доказателствата по делото, че сключеният между тях и посочен по-горе договор е изменен с Анекс от 30.06.2020 г., по силата на който ответникът е възложил на ищеца изграждането на още допълнително 773.80 кг. към конструкцията срещу допълнителното заплащане на сумата от 797.01 лева без ДДС. В чл. 1 от договора страните са се споразумели, че специфицираният в проектната документация към основния договор студено огънат С профил 140x60x15x2 да бъде заменен с кутиеобразен профил 140x60x3 при единична цена 1.03 лева/кг. в чл. 2 от договора и таблица към него е изчислена разликата в теглото на двата профила, при която възложителят се е задължил да изплати допълнително на изпълнителя стойността на разликата в теглото от 773.80 кг или 797.01 лева без ДДС, което възнаграждение е следвало да бъде заплатено по

банков път заедно с окончателно плащане съгласно основния договор. В чл. 3 от анекса е посочено, че всички клаузи на договора от 23.06.2020г., непроменени с Анекса, остават в сила.

Страните не спорят и се установява от доказателствата /л.86-87/, че част от възнаграждението за възложените работи е следвало да бъде платено авансово, за което ищецът издал фактура № 77/23.06.2020 г. на стойност 15000.00 лева без ДДС /18000 лева с ДДС/ и фактура № 78/20.07.2020 г. на стойност 5000.00 лева без ДДС /6000 лева с ДДС/, които суми са платени от ответника. Вино е, че двете фактури са изпратени от ответника по електронен път. От заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че тези фактури са осчетоводени при ответника, за тях е ползвал данъчен кредит, осчетоводени са и плащанията в посочения размер, като крайното салдо на сметка 400 доставчици – „М.М.К.-Перник“ ЕООД е на стойност 0.00 лева.

Налични по делото са няколко фактури, а именно: фактура № 3200006205/25.06.2020г., издадена от „Хъс“ ООД с получател „М.М.К.-Перник“ ЕООД на стойност 10271.58 лева с ДДС, фактура № 0000004297/26.06.2020г., издадена от „Инпротех“ ООД с получател „М.М.К.-Перник“ ЕООД на стойност 2836.44 лева, фактура № 0000018811/01.07.2020г., фактура № 0000018980/28.07.2020г. и фактура № 0000019001/27.07.2020г., издадени от „Анри СВ“ ООД с получател „М.М.К.-Перник“ ЕООД на стойност съответно 276.00 лева, 548.21 лева и 861.04 лева. Във всяка една от фактурите е описан предмета на доставка.

Представени са две фактури – фактура № 100028852/16.07.2020г., издадена от „Алете-99“ ООД с получател „Булстрейт“ ООД на стойност 810.60 лева и фактура № 1000170888/04.08.2020г., издадена от „Метал-М София“ ООД с получател „Булстрейт“ ООД на стойност 277.10 лева. Във фактурите подробно е описан предмета на доставка.

Обявено е за безспорно, че ответникът е закупил 380 кг. желязо по повод изграждането на конструкцията.

По реда на чл. 207 ГПК е изслушано и прието като доказателство по ч.гр.д. № 17/2022г. по описа на Районен съд-Ботевград, материалите по което са приобщени към настоящото производство, съдебно-техническа експертиза – основно и допълнително заключение, вещото лице по която е дало заключение в основната част /отговора на въпрос 3/, че при съпоставка между съдържащата се във фактури № 3200006205/25.06.2020г., издадена от „Хъс“ ООД, № 0000004297/26.06.2020г., издадена от „Инпротех“ ООД, фактура № 0000018811/01.07.2020г., фактура № 0000018980/28.07.2020г. и фактура № 0000019001/27.07.2020г., издадени от „Анри СВ“ ООД, информация за доставени метални материали и предоставената първоначална спецификация на вложените материали, а по отношение на последната фактура и с допълнително възложените работи, че описаните във фактурите материали отговарят на вложеното в конструкцията.

Заключението установява при съпоставка между съдържащата се във фактура № 100028852/16.07.2020г., издадена от „Алете-99“ ООД, информация за доставени метални материали и предоставената първоначална спецификация на вложените материали, че

описаните във фактурата материали отговарят на вложеното в конструкцията, като в заключението е описан предмета, който отговаря на вложеното. Даден е отговор още, че при съпоставка между съдържащата се във фактури № 1000170888/04.08.2020г., издадена от „Метал-М София“ ООД, информация за доставени метални материали и предоставената първоначална спецификация на вложените материали и допълнително възложените, че описаните във фактурите материали частично отговарят на вложеното в конструкцията.

От същото заключение се установява, че първоначално общото количество вложен метален материал от изпълнителя е 7703.80 кг. Отговорено е, че след анексиране на договора в конструкцията са вложени допълнително 773.80 кг. Обяснено е също, че съгласно спецификация допълнително е доставен и вложен материал от 593 кг. – метални части, послужили за последващ монтаж на покривните панели. Даден е отговор, че съгласно представената спецификация, по старата конструкция, предхождаща изграждането на DTC ESD HV4/5, е следвало да се монтират сеизмични водачи и ветрови връзки по фасадите, съгласно конструктивния проект за приспособяването и към допълнително изградена конструкция, като по спецификация количеството вложен материал е 380 кг. Общо вложения материал е 9450.60 кг. Според вещото лице металната конструкция е годна за употреба по предназначение, въведена е в редовна експлоатация в съответствие с одобрения инвестиционен проект и се ползва за извършване на производствена дейност.

Допълнителното заключение е допуснато по въпроса съответстват ли вложените метални елементи в металната конструкция по вид и количество на тези по проектната документация за изграждане на помещения DTC ESD HV4/5 в „Сенсата технолджис“ ООД – Ботевград. В обстоятелствената част на заключението е обяснено, че след отправени запитване за снабдяване с информация за тази проектна документация въз основа на издадени съдебни удостоверения до РДНСК-Софийска област, община Ботевград, инж. Емил Марушкин, проектант-конструктор на „ЕСМАР“ ЕООД и от „Сенсата Технолджис България“ ЕООД, вещото лице не е получило исканата информация, поради което в заключението си е описало ползваните от него документи при основаното заключение.

Заключението се ползва от съдебния състав при изграждане на фактическите изводи, тъй като е дадено от лице, притежаващо нужните познания и опит в областта, след преглед на материалите по делото и оглед на имота на място. Наистина експертът е работил само и единствено по материали, предоставени му от ищеца, но е направен опит за снабдяване с проектната документация с цел да се изследва влагането на закупения материал в конструкцията, но този опит е останал неуспешен. Опит материалите по проектната документация да се съберат е направен в настоящото производство, като ответникът е бил задължен да ги представи. В указания срок, а и след него до приключване на съдебното дирене, материалите не са предоставени, поради което следва да се приложат последици по чл. 161 ГПК, както му е указано, а именно, че закупените материали по посочените по-горе фактури съответстват на вложените метални елементи в металната конструкция по вид и количество по проектната документация за изграждане на помещения DTC ESD HV4/5 в „Сенсата технолджис“ ООД – Ботевград.

Изслушано по делото е заключение на съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която е обосновало отговор, че стойността на монтажа на 380 кг метал възлиза на 760.00 лева; стойността на вложените от ответника материали за завършване на конструкцията са на стойност 1266.00 лева; стойността на вложения от ответника труд за завършване на конструкцията – стойността на труда за боядисване на допълнителните метални елементи възлиза на 240.00 лева. Експертното заключение се ползва от съдебния състав при формиране на фактическите изводи, защото е дадено от лице с нужните познания и професионален опит в областта, след изследване на материалите по делото. Заключение е дадено при анализ на всички доказателства, в това число на заключението по ч.гр.д. № 17/2022г. по описа на Районен съд-Ботевград досежно количеството метал, като остойностяването е съобразено с приетото в това заключение /включително отговора на въпрос 5 от него/.

С покана от 11.09.2020г. /л. 28/ ищецът е поканил ответника в 3-дневен срок да му заплати сумата от 14615.04 лева във връзка с изработена метална конструкция с общо тегло 10056.00 кг. Данни кога поканата е получена от ответника няма, но по делото е налично становище от ответника до ищеца по повод на тази покана от 15.09.2020г., с което плащането е отказано.

Налична по делото е имейл кореспонденция, водена между имейл адрес mmkpernik@abv.bg и estoyanova@bulstraight.com, сред която имейл от 24.07.2020г. /л.25/ от estoyanova@bulstraight.com към mmkpernik@abv.bg, в който е поискано заедно с профилите за верикалите да се закарат и профили: кухи профили 120x80x3 – 1 брой x 10м+2бр. x 6.9м, кухи профили 150x100x4 – 2 бр.x5.4м+2бр.x6.9м, винкел 50x50x3 – 2бр.x6м /като подвески за връзка със съществуващата конструкция/. Посочено е, че профилите са необходими заради монтаж на покривните панели, ще бъдат заваряни на място към съществуващите колони. След текста е посочено името Елвина Стоянова. Наличен е също имейл от 22.05.2023г. /л.126/, изпратен от mmkpernik@abv.bg към estoyanova@bulstraight.com, съдържащ данни за количествата монтажни работи по първоначалния проект и допълнителните монтажни дейности и се изразява несъгласие с въведените корекции по приемо-предавателния протокол. Приложен е и приемо-предавателен протокол /л.127/, неподписан от страните, според който изработеното се изразява в изработка, доставка и монтаж на метална конструкция, включително грундиране и боядисване в цвят по RAL 9002, без да се включва решетъчна скара за пасарелка – 10056 кг по единична цена от 3.20 общо 32179.20 лева, от които са приспаднати платените авансово суми без ДДС и като остатък е посочена сумата от 12179.20 лева без ДДС.

Като свидетел е разпитан Огнян Димитров Христов, който работи като монтажник и отговаря за комуникацията при дружеството-ищец. Показанията му установяват, че двете дружества са работили заедно, като ответникът възлагал на ищеца обекти в различни градове в страната, последния от които бил конструкция на хале в гр. Ботевград. Свидетелят бил запознат от шефа на Булстрейт с негова сътрудничка Евелина, която му предала

чертежите за обекта и след това комуникирали по имейл. Първоначално имало чертежи само на колоните, след това му изпратили чертежи за покрива, за колоните - за сменя позициите на колоните. Имало сключен договор за заготовка и за монтаж. Имало една стара конструкция от 4 колони и това трябвало да се възложи, след като приключили с основната конструкция. И тези четири колони ставали част от халето. На 25 юни им превели първия аванс, на 26-27 им докарали метал за склада и работата започнала. Работата била сложна, с много позиции и всички с различно сечение и ставало по-бавно, т.к. около 5-6 дни се правило на компютър. В двора на склада не можело всеки да влиза и излиза, когато си иска. Сутрин всички се събирали и едно момче им отваряло, което ги забавяло. Сутрин не можело да започнат работа, докато не се подпишат. На обекта отивали в 8.00 ч., в 8.30 ч., чакали да им отвори момчето, като се случвало да идва и в 09:30ч. Конструкцията, за да се вкара в завода, трябвало това момче да извика охраната, и това забавяло процеса. Имало случаи, в който по искане на жена от завода, вратата била разширявана два пъти. За други промени свидетелят не си спомня. Работата била приета от техник при ответника. Те направили протокол, но Булстрейт не искал да го подпише, защото претендирали, че са извършвали монтажна работа и са помагали при работата на ищеца. После ищцовото дружество не било съгласно с въведените от Булстрейт промени в протокола. Булстрейт също вършели неща на обекта, те били главен изпълнител, а ищеца подизпълнител. Свидателят работил на обекта, като там работили четири човека, впоследствие останали трима, на базата били пет човека. В процеса на работа възникнала необходимост от допълнително количество метал. Служителка на ответното дружество постоянно му изпращала писма. На 28 юли получил по пощата какъв метал трябвало да се закупи, но управителят отказал, защото надвишавало стойността и количеството по сметката. Свидателят не си спомня колко точно метал използвали. Заявява, че доставения метал от дружеството ищец бел грундиран и боядисан. Възложителят доставил метал около 300 кг за последния, който надвишавал стойността на сметката. Донесеният метал от възложителя не бил грундиран и боядисан, т.к. го взимали от склада. По време на работа служителите на дружеството ищец не искали никаква помощ от работниците на обекта. Техническият ръководител всеки ден бил на обекта, само последните дни го нямало, включително го нямало когато трябвало да се закупи допълнително метал. В този период нямало възможност да работят. Техническият ръководител виждал какво работят и нямал забележки. Когато монтирали колоните, друг колега замествал техническия ръководител. Като приключили работа, техническият ръководител нямал забележки. Изпълнението на обекта започнало след подписване на договора от управител на фирмата, в която свидетелят работи. Служители на Булстрейт купили шайби и болтове. Конструкция, която изработили и монтирали, се състояла от колонии, на тия колонии имало конзоли, на всички тези конзоли се закачали основните греди, самата конструкция била на пода, на предварително заложена анкерна група и тази анкерна група била поставена от Булстрейт, това било тяхно задължение. Тяхната конструкция държала покрива, имало окачен таван и фасадни панели. Свидателят работил с чертежи, имало проблем – на едната колона бил изместен един отвор. Конструкцията била извършена по проект.

Като свидетел е разпитана Елвина М.а Стоянова, която работи на длъжност ПТО при ответното дружество, занимавайки се с процеса на строителството, като рядко посещавала обекти. Задълженията ѝ били свързани с остойностяване на сметки, предаването им на подизпълнители, обработка на информация от техническите ръководители, съставяне на актове и протоколи и следене на заложените разходи. Свидетелят знае, че ответното дружество и М.М.К Перник сключили договор за изпълнение на метална конструкция на обект на Булстрейт в гр. Ботевград, с който им било възложено изпълнението въз основа на количествено стойностна сметка към договора. След възлагането започнало изпълнението и подготовката на М.М.К Перник. От дружеството ищец се обадили, че имат затруднение с намиране на един от профилите, което щяло да доведе до забавяне на срока. Възложителят се съгласил да се сключи анекс и да го компенсира за тази разлика, следствие на което се започнало изпълнението. Имало доста проблеми на обекта. Наложило се служители на възложителя да съдействат за внасяне на монтажа, това се решавало на обекта от техническия ръководител. Дадени били след това справка кога, с какви хора било съдействано и за дейностите по монтажа и боядисването на конструкцията на отделни елементи, където имало забава. Като приключил монтажа на конструкцията, което станало две седмици след срока, бил изпратен протокол, но имало несъгласие със съдържанието му от страна на М.М.К Перник. Не били съгласни с отчитане на съдействието от възложителя по възложената работа. Конструкцията се връзвала към съществуваща такава, имало коментари да се достави допълнителна, но свидетелят няма информация дали е доставена такава. Свидетелят се занимавал със сключване на договора. С М.М.К Перник комуникирали писмено и по телефон, по имейл с Огнян. Имали и помощ с доставка на материали, съдействали с каквото могат. Търсили и закупили крепежни материали, които трябвало да бъдат вложени в конструкцията. Тези материали започнали да търсят около 10 дни след сключване на договора и ги закупили. Купуването на тези материали не било включено в анекса. Свидетелят не може да каже колко души са работили от М.М.К Перник на обекта. Заявява, че са работили от 4 до 6 човека, като на обекта имало технически ръководител - Златев, който следял за правилното изпълнение на подизпълнителите, на служителите на възложителя и за спазване на правилата за безопасност. Когато технически ръководител Златев бил в отпуск, бил заместван от колегата Георги Вълков. На обекта възложителят имал бригадири за общите работи. Свидетелят знае от справките, дадени от техническия ръководител, какво са работили всеки ден и конкретно за часовете и за съдействието, дадено на М.М.К Перник. В справките било посочено дали съдействието е за монтаж, или за боя. Справките получавала по имейл. Възложителят трябвало да даде на изпълнителя подложки за конструкцията. Спазвали стриктно сроковете, реално забавянето започнало от момента, в който търсили заместващ профил. Служители на възложителя от първия ден се включили за помощ. Свидетелят не е присъствала на обекта и не знае дали служителите на изпълнителя са искали сами съдействието им. Изменение на първоначалния проект нямало. Служебната поща на свидетеля е e.stoynova@bulstraight.com. На обекта имало съществуваща метална конструкция, затова помолили да бъдат доставени допълнителни профили, но нямала информация дали са доставени на обекта. Промени по

договора не били необходими, т.к. се връзвали към съществуваща конструкция. Техническият ръководител бил в непрекъсната комуникация с подизпълнителите и едно съдействие от възложителя не можело да не е съгласувано със съответния изпълнител, но свидетелят не била запозната лично.

Разпитан като свидетел е също Георги Неофитов И., който работи в М.М.К Перник като монтажник. Работил на обекта в гр. Ботевград. Вътре в едно хале правили метална конструкция, като самата заготовка правили в Перник с грундирани материали. Работата била възложена от Булстройт. Било началото на август. На конструкцията били четири човека. Монтирали я за 10 дни. Заготовката я правили в Перник една седмица и за 10 дни я монтирали. Други дейности не извършвали. От никого не искали помощ. Работниците на другата фирма им помагали за монтажа, боядисвали. Имало и допълнителни работи. Една конструкция на два пъти я преправяли, едни колони не отговаряли на размерите. Достъпът до обекта бил с пропуски, вкарвали ги хора на фирмата изпълнител с пропуски. Техникът ги вкарвал и изкарвал. Имало моменти, когато не разрешавал да се работи. Работили с техни инструменти. Целият материал, всичко било грундирано и боядисано. Служители на възложителя си доставяли метал и си го боядисвали. Това били кутии, които свидетелят и останалите служители монтирали към конструкцията в халето. На моменти служители на възложителя им помагали. Техническият ръководител не бил всеки ден там. Не ги проверявал, нямал забележки като приключили всичко и свършили обекта.

Показанията на свидетелите спомагат да се установи начина на комуникация между страните по делото, изпълнение на възложените строително-монтажни работи, пропускателния режим на обекта, срока на тяхното изпълнение и има ли недостатъци по изработеното. Показанията на всички свидетели по отношение на тези обстоятелства са еднопосочни – кореспонденцията между страните, противно на уговореното в договора, е водена по електронен път между следните два имейла - mmkpernik@abv.bg и estoyanova@bulstraight.com, което обстоятелство не се и оспорва между страните. Установява се също, че конструкцията е била изработена и монтирана съгласно проекта, но след предвидения в договора срок. Показанията свидетелстват за забавяне при започването на работа с оглед липсата на необходимия профил, по която причина и последния е сменен съгласно подписания между страните анекс. Установява се още, че пропускателния режим в обекта е бил от техническия ръководител. Свидетелските показания не дават информация за констатираните недостатъци по изпълнените строително-монтажни работи, а от тях се установява, че работата не е била приета по друга причина – възложителят е имал претенция, че е подпомагал дейността на изпълнителя. Само в показанията на свидетеля Огнян Христов се сочи, че доставения метал от дружеството ищец е бил и боядисан, поради което в тази част показанията му като непротиворечащи на останалите доказателства, се ползват с доверие. Същевременно, показанията на останалите двама свидетели дават информация, че възложителят е подпомагал изпълнителя за дейностите по монтажа и боядисването на конструкцията на отделни елементи, но не е ясно точно в какви дейности и в какъв обем е било предоставено това съдействие, както и дали е имало необходимост,

респ. е било поискано. След като показанията на всички свидетели по отношение на описаните обстоятелства, релеванти за делото, се припокриват, допълват и кореспондират с останалия доказателствен материал, то те се ползват от съда като обективно дадени, въпреки качеството на свидетелите на служители в дружествата, страни по делото. Показанията на свидетеля Елвина М.а Стоянова обаче в частта, че няма допълнително възлагани дейности, остават извън обхвата на доверие. В тази част показанията не кореспондират с останалия доказателствен материал.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение и закона, прави следните **правни изводи**:

Договорът за изработка е неформален, консенсуален и възмезден. Сключването му и съществените му белези могат да бъдат установявани с всички доказателствени средства, вкл. гласни такива при предвидените в закона ограничения.

Наличието на облигационна обвързаност между страните по делото по договор за изработка не се спори и се доказва от приложения доказателствен материал. Така съгласно сключения на 23.06.2020 г. договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, ответникът е възложил на ищеца изграждането на конструкция с общо тегло 7704 кг. срещу възнаграждение от 24652.80 лева без ДДС при единична цена на труд и материали 3.20 лева за килограм без ДДС. Договорът е изменен с Анекс от 30.06.2020 г., по силата на който ответникът е възложил на ищеца изграждането на още допълнително 773.80 кг. към конструкцията срещу допълнителното заплащане на сумата от 797.01 лева без ДДС. Казано по друг начин, общо дължимото възнаграждение за тази работа е в размер на 30539.77 лева с ДДС.

Спорен между страните е въпросът възложена ли е доставката и монтажа на допълнително количество метал към вече първоначално възложеното. Наличните по делото доказателства дават основание да се заключи, че възложителят-ответник е възложил на ищеца-изпълнител писмено допълнително закупуването, доставката и монтажа на кухи профили 120x80x3 – 1 брой x 10м+2бр. x 6.9м, кухи профили 150x100x4 – 2 бр.x5.4м+2бр.x6.9м, винкел 50x50x3 – 2бр.x6м /като подвески за връзка със съществуващата конструкция/. Възлагането е извършено от ответника по имейл до лице, работещо при ищеца и водещо комуникация. Доказа се по делото, че имейлите, между които е водена кореспонденцията, включително този по възлагане, се ползват от страните и са служили като начин на водене на кореспонденция между тях, въпреки уговореното в договора. Ето защо, ответникът не може да се позовава на липса на писмено възлагане, както изисква договора, след като сам е пренебрегнал тази клауза. Освен това, допълнителното възлагане, извършено по имейл, има писмена форма и е прието от изпълнителя, което последно обстоятелство се извежда от наличната фактура /л.16/ за закупуването на материала и заключението, изслушано по реда на чл. 207 ГПК, че материала е вложен в конструкцията.

Съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 ЗЗД поръчващият трябва да заплати възнаграждение за приетата работа. Приемането на извършената работа при договора за

изработка обхваща два момента: фактическото получаване на изработеното от поръчващия и признанието, че изработеното съответства на поръчаното. Страните спорят дали поръчаното е изпълнено и то качествено. Установяването на изпълнената и приета работа може да се извърши с различни доказателствени средства - чрез писмени доказателства /приемо-предавателен протокол за конкретно извършени видове работи, двустранно подписан протокол за изпълнени СМР с посочени видове, количество и стойност и др./, съдебно-техническа експертиза, гласни доказателства. Едно от основните задължения на поръчващия /възложителя/ е да приеме извършената съгласно договора работа, като при приемането той трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно. При прегледа и приемането на работата съконтрагентите могат да подпишат протокол, в който да удостоверят количеството на извършената работа и да определят дължимото възнаграждение съобразно изпълнението в количествено отношение. Двустранно подписаният между страните протокол за изпълнени видове СМР, в който са посочени количество, единична цена и обща стойност на отделните видове СМР, по своята същност представлява приемо-предавателен протокол за конкретно извършените видове работи. Според константната практика на ВКС по правната си характеристика този протокол е частен свидетелстващ документ, който не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила за отразените в него факти и следва да бъде преценяван от съда по вътрешно убеждение с оглед всички доказателства по делото. Поради това протоколът за приемане на извършената работа може да бъде оспорен с всички доказателствени средства по ГПК, без проверка на истинността му по реда на чл. 193 ГПК. Когато протоколът за извършените СМР е подписан от възложителя, тежестта на доказване, че част от удостоверените работи не са изпълнени, е върху възложителя. В горепосочения смисъл са решение № 34/22.02.2010г. по т. дело № 588/2009г. на ВКС, ТК, Второ отделение, решение № 94/02.03.2012г. по т. дело № 133/2010г. на ВКС, ТК, Второ отделение.

Изложените принципни разбирания, отнесени към настоящия случай, дават основание да се заключи, че липсата на подписан между страните приемо-предавателен протокол не е пречка качествено извършване на работата да бъде установено с други доказателствени средства, както е в случая. Макар възложителя да не е подписал приемо-предавателния протокол, той е приел без възражения в качествено отношение работата на изпълнителя, защото отказа му да подпише протокола не се свежда до некачествено изпълнение на работата, а до оказано на изпълнителя съдействие от служители на възложителя. Казано по друг начин, възражение по качеството на изпълненото реално няма. Освен това, събраните гласни доказателства и заключението на вещото лице, изслушано по реда на чл. 207 ГПК, дават основание да се заключи, че работата е изпълнена и металната конструкция е годна за употреба по предназначение, въведена е в редовна експлоатация в съответствие с одобрения инвестиционен проект и се ползва за извършване на производствена дейност. Изпълнението на работата се установява още от наличните доказателства за закупени за изработката на конструкцията метални елементи, които според експертния анализ в заключението по

съдебно-техническата експертиза, съответстват на елементите, вложими по спецификацията. Действително не е изследван по експертен път въпросът дали закупените материали по представените от ищеца фактури са вложени в конструкцията, но пречка за събиране на проектната документация е станал ответника, за което приложими са последиците по чл. 161 ГПК. Изпълнението на възложената работа, включително допълнителните работи, се доказва и от свидетелските показания, според които заготовката на конструкцията е била направена с грундиращи материали в гр. Перник, а после монтирана в производствената сграда в гр. Благоевград, където е била боядисана от служители на изпълнителя, като закупените от възложителя допълнително 380 кг метал не били грундиращи и боядисани, но били монтирани от служителите на изпълнителя.

При преценка на материалите по делото, съдът прие, че ищецът е провел пълно и главно доказване на обстоятелствата, обосноваващи основанието на исковата претенция – точно изпълнение на възложеното по договора, както и фактическо приемане на работата без забележки. Уточнение на предмета на договора се съдържа в самия него и в имейл кореспонденцията, което съответства на посоченото като извършена и приета работа в експертното заключение, фактурите за закупен метал и свидетелските показания.

Ето защо, на изпълнителя се дължи уговореното възнаграждение. В договора изграждането на конструкция с общо тегло 7704 кг. е договорено срещу възнаграждение от 24652.80 лева без ДДС при единична цена на труд и материали 3.20 лева за килограм без ДДС, което се заплаща по банков път по сметка на изпълнителя при задължение за издаване на оформена данъчна фактура, както следва – авансово плащане 15000.00 лева без ДДС в срок до три дни след подписване на договора, авансово плащане от 5000.00 лева без ДДС в срок до три дни след пристигане на заготвените материали на обекта и подписването на констативен протокол, окончателно плащане от 4652.80 лева без ДДС след изготвяне от изпълнителя и приемане от възложителя на протокол обр. 19 за действително извършени и подлежащи на заплащане строително-монтажни работи, което плащане следва да се извърши в четиринадесетдневен срок от подписване на приемо-предвателния протокол и сертификати, декларации за съответствие и ръководство за експлоатация на вложените материали и оборудване. ***След приспадане на платеното авансово, то дължимо остава възнаграждение в размер на 4652.80 лева без ДДС.*** Както се посочи по-горе, липсата на подписан между страните приемо-предавателен протокол не прави вземането неизискуемо, след като изпълнението подлежи на доказване с всички доказателствени средства, както е в случая. Липсата на сертификати, декларации за съответствие и ръководство за експлоатация на вложените материали и оборудване също не се отразява върху дължимостта и изискуемостта на вземането. Това е така, защото, както се посочи, възражение за некачествено изпълнение реално няма, а конструкцията е годна за употреба и е въведена в експлоатация. Освен това, по делото са приложени сертификати за качеството на материала.

С Анекс от 30.06.2020 г., ответникът е възложил на ищеца изграждането на още допълнително 773.80 кг. към конструкцията срещу допълнителното заплащане на сумата от

797.01 лева без ДДС. **Вземането възлиза в размер на 797.01 лева**, както страните са договорили възнаграждението в анекса, поради което се дължи тази стойност. Стойността е уговорена в отклонение на единичната цена по основния договор, но това е по тяхна воля, поради което и след като не се релевира твърдение за повишаване на цената на материалите, то дължимата сума е тази. Възнаграждението е допълнително, тъй като се касае за смяна на един профил с друг, поради което се доплаща само разликата.

При съобразяване, че във връзка със сключения между страните договор, допълнително с имейл от 24.07.2020г. е възложена за изработка, доставка и монтаж на профили, която работа е извършена, то **дължимо е възнаграждение в размер на 1897.60 лева**. Размера на възнаграждението не е спорен между страните и същият се извежда от договорената по договора единична цена от 3.20 лева на кг метал. В случая, доставеният и вложен по допълнителното възлагане метал съгласно заключението, прието в производството по чл. 207 ГПК, и след изследване на спецификацията е 593 кг. – метални части, послужили за последващ монтаж на покривните панели. При прилагане на договорената единична цена, вземането възлиза в търсения размер, както се посочи.

В обобщение, дължимите на ищеца суми по договора възлизат на **7347.41 лева**.

Търсените вземания са изискуеми. За да се освободи длъжникът от неблагоприятните последици от своето неизпълнение, то следва да е налице забава на кредитора, предвидена в чл. 95 ЗЗД – той да не е приел неоправдано предложението му за изпълнение или да не е оказал необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си, каквато в случая съдът счита, че не е налице. В процесните договори е предвидена процедура по установяване на съответствието на качеството, която възложителят неоправдано е отказал да извърши, след като възражение в качествено отношение не се извежда. Ето защо и съблюдавайки датата на изпращане за подпис на приемо-предавателния протокол /25.08.2020г. л.88/, то ответникът е изпаднал в забава 14-дни след това. Освен това, вземането може да се счита за изискуемо и от датата на получаване на препис от исковата молба, доколкото поканата за доброволно изпълнение е приложена към исковата молба и няма данни да е връчена на ответника по-рано.

Страните не спорят, че освен описаните по-горе количества метал, възложителят е закупил допълнително метал от 380 кг. Доказателства, че допълнителното количество метал е закупено от възложителя и вложено в конструкцията са налични по делото – фактури и заключение по СТЕ. Доказано по делото е още, че монтажа на това количество метал е сторено от ищеца. Няма доказателства по делото закупуването на това количество метал да е било възложено на ищеца като изпълнител, респ. работата да е приета от него. Налична е имейл кореспонденция /л.19/, на която се позовава ищецът, от която обаче не се установява, че монтажа на това количество метал е възложено на ищеца. Възлагане с този имейл не се установява, защото такова изявление не се съдържа в отправеното съобщение, ерго липсва един от съществения елементи на изменението на договора, поради което такова не може да се приеме за осъществено. Възлагане на монтажа на допълнително закупеният от възложителя метал не може да се приеме и като част от основния договор, защото в него

изрично са указани параметрите на възложения предмет, а изменение на възложеното става с писмено възлагане. Доказване на възлагането не може да се извърши с гласни доказателства с оглед цената на договора и ограничението в закона. При липса на убедителни доказателства, че монтажа на допълнително количество метал, закупен от възложителя, е възложено на ищеца, при наличието на релевирано възражение от ответника, **то неоснователна се явява** претенцията на ищеца, *почиваща на договорно основание*, за заплащане на **възнаграждение в размер на 760 лева**, представляващо възнаграждение за труд за монтаж на 380 кг. метални елементи.

По иска с правно основание чл.92 ЗЗД за сумата 1867.48 лева, представляващо част от вземане в общ размер на 3378.88 лева – неустойка за забава по чл. 10, ал. 2 от договора

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1 ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Задължението за неустойка има акцесорен характер и става изискуемо при неизпълнение на друго главно задължение. За да бъде уважен иск на това правно основание, ищецът следва да установи, при условията на пълно и главно доказване наличието на следните предпоставки: 1/ валидно договорно задължение; 2/ неизпълнение на задължението или неточно изпълнение от длъжника; 3/ неустойката да е уговорена между страните в определен размер, като обезщетение за вредите от неизпълнението на именно това задължение; 4/ кредиторът да е изправна страна по договора. Вредите, последица от неизпълнението, не е необходимо да се докажат.

С договора от 23.06.2020г., чиито клаузи запазват действието си, въпреки сключения по-късно анекс, страните са постигнали съгласие за заплащането на неустойка при виновно забавяне на заплащането на дължимото възнаграждение /чл. 10, ал. 2/ в размер на 0.5% от стойността на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от стойността на договора. Клаузата не е оспорена от страните и съдът я намира за валидно обвързваща ги. Задължението за неустойка се поражда още от наличието на изискуемо главно вземане, въз основа на което се търси неустойката – в случая забавата в плащането. След анализа на доказателствата по делото, този съдебен състав намира, че главното вземане, въз основа на което се търси неустойката, е изискуемо. За да се освободи длъжникът от неблагоприятните последици от своето неизпълнение, в случая отговорност за неустойка, съгласно чл. 96, ал. 1 ЗЗД, то следва да е налице забава на кредитора, предвидена в чл. 95 ЗЗД – той да не е приел неоправдано предложението му за изпълнение или да не е оказал необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си, каквато в случая съдът счита, че не е налице. В процесните договори е предвидена процедура по установяване на съответствието на качеството, която възложителят неоправдано е отказал да извърши, след като възражение в качествено отношение не се извежда.

В договора е посочен начина на изчисляване на неустойката, а именно в размер на 0.5% от стойността на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от стойността на договора. Стойността на договора следва да се определи като се вземат предвид и допълнителните възлагания, при което стойността е 32816.89 лева с ДДС, или неустойка в общ размер на 3281.68 лева, поради което дължимо е вземането от 1867.48 лева, предявено като частичен иск.

По заявеното възражение за прихващане

С отговора на исковата молба ответникът е релевирал възражение за прихващане с претендираните от ищеца суми със сумата от 7028.60 лева, представляваща неустойка за забавено изпълнение по чл. 10, ал. 1 от договора в размер на 2465.00 лева, както и стойността на закупени от ответника строителни материали в размер на 810.60 лева по фактура № 1000028852/16.07.2020 г., в размер на 227.10 лева по фактура № *****/04.08.2020 г., и стойността на монтаж и боядисване на метална конструкция в размер на 3475.90 лева. Възражението е прието за разглеждане и на ответника е указана доказателствената тежест по него.

От доказателствата по делото се установява, че срокът за изпълнение на възложената работа е бил до 12.07.2020г. /чл.3, ал. 2 от договора/. Свидетелските показания, а и датата на изпращане по имейл на приемо-предавателния протокол, дават информация, че работата е изпълнена след този срок. Възражението на ищеца срещу търсената неустойка за забава от ответника се свежда до твърдението, че ответника-възложител не е имал готовност за монтиране на конструкцията, както и че последната няколкократно е променяна, което е довело до удължаване на срока. Доказателства, че възложителят не е бил готов за монтиране на конструкцията, няма по делото, поради което това възражение остава несподелено. За неоснователно се приема и другото възражение на ищеца. Доказателства по делото, че конструкцията е променяна има – това се е случило и с подписания между страните анекс. След анализа на доказателствата се извлича, че става въпрос за промяна на един от профилите, влагани в конструкцията, доколкото изпълнителят не е могъл да се снабди с посочения първоначално профил. С извършеното предоговаряне обаче срокът за изпълнение не е променен. Видно от съдържанието на анекса, останалите уговорки в договора остават непроменени. Казано по друг начин, страните взаимно са решили изменението да засяга само част от договора. По същия начин са се развили отношенията им с другото допълнително възлагане. Доказателства по делото обаче, че именно необходимостта от влагане на допълнително количество метал е оказало влияние върху договорения срок не са налични по делото. Въпросът е от технически характер и изисква изследване на вида на първоначално възложеното с възложеното допълнително, ерго има ли промяна в основни елементи по изграждане на конструкцията или в дейностите по монтаж, обуславящи по-дълъг срок на изпълнение. Показанията на изслушаните по делото свидетели също не дават основание да се приеме, че закъснението е обосновано, защото в тях не се съдържа конкретика, от която да се изведе причинната връзка между сочените причини и забавянето

в изпълнението. Освен това, от свидетелските показания като причина за забавянето предимно се установява различна, от тази, на която ищецът се позовава.

В договора е посочен начина на изчисляване на неустойката, а именно в размер на 0.5% от стойността на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от стойността на договора. Стойността на договора следва да се определи като се вземат предвид и допълнителните възлагания, при което стойността е 32816.89 лева с ДДС, или неустойка в общ размер на 3281.68 лева, поради което дължимо е вземането от 2465.00 лева, каквото само се търси.

За основателно се приема възражението за прихващане в частта за стойността на закупени от ответника строителни материали в размер на 810.60 лева по фактура № 1000028852/16.07.2020 г. Както се посочи по-горе, възлагането има за предмет монтаж на метална конструкция с посочено първоначално тегло. Както се посочи, договорът е изменян като допълнително са възлагани дейности на ищеца, както и сам ответникът е закупувал метал за влагане в конструкцията. Същевременно, предмет на тази фактура са болтове, шайби и гайки, които според заключението са вложени в конструкцията и възлизат на стойност от 810.00 лева. Напълно логично задължението на ищеца за монтаж на конструкцията от 7704 кг, възложено му първоначално, е да включва закупуването от него /след като договорът изрично предвижда изпълнителят да работи със свои материали/ на болтове, шайби и гайки за закрепването на конструкцията. Доказва се по делото, че тези елементи са закупени от ответника, поради което възражението се явява доказано по основание и размер.

За неоснователно се приема възражението за прихващане в частта за вземане в размер на 227.10 лева по фактура № *****/04.08.2020 г. Неоснователността на възражението в тази част произтича от липса на доказателства за възлагане изработката, доставката и монтажа на това количество метал от ответника на ищеца. Казано по друг начин, ищецът не е имал задължението да закупи този материал, поради което и не може да му се търси отговорност от неизпълнение.

За неоснователно се приема възражението за прихващане в частта за стойността на монтаж и боядисване на метална конструкция в размер на 3475.90 лева. Установява се от предмета на договора, сключен между страните, че възложителят е възложил, а изпълнителят е приел срещу възнаграждение на свой риск, със свои материали, строителна техника и работна сила, в съответствие с изискванията на възложителя, относимите нормативни актове, строителни правила и норми и клаузите на договора да извърши услуги, подробно описани в Приложение № 1, неразделна част от този договор, на обект Сенсата DTC, гр. Ботевград, изработка, доставка и монтаж на метална конструкция, включително грундиране и боядисване в цвят по RAL9002 в размер. Тоест задължението за монтаж и боядисване на металната конструкция с общо тегло 7704 кг тежи върху ищеца. Доказа се по делото от показанията на свидетеля Огнян Христов, че доставения метал от дружеството ищец е бил и боядисан, т.е. работата по конструкцията от 7704 кг е била изпълнена от ищеца. Показанията на останалите двама свидетели не оборват този извод. Това е така,

защото от тях не става ясно дали предоставената помощ е била в обхвата на възложената работа – монтажа и боядисването на конструкцията с общо тегло 7704 кг., или касае оказване на съдействие при допълнително възложените работи, които касаят само монтаж и/или закупуване на метал, ерго не може да се изведе по несъмнен начин основанието за присъждане на тази сума.

В заключение, предявеният по чл. 266, ал. 1 *Закона за задълженията и договорите* (ЗЗД) иск в общ размер на 9785.92 лева се явява доказан по основание и размер за сумата от 7347.41 лева, а за разликата до пълния искан размер от 9785.92 лева подлежи на отхвърляне като неоснователен. От тази сума с оглед релевираното и уважено възражение за прихващане следва да се приспадне сумата от 810.60 лева, стойността на закупени от ответника строителни материали по фактура № 1000028852/16.07.2020 г., както и сумата от 2465.00 лева – неустойка за забава по чл. 10, ал. 1 от договора, поради което искът следва да се уважи до сума в размер на 4071.81 лева, а за разликата до установения дължим размер от 7347.41 лева следва да бъде отхвърлен поради погасяването му чрез прихващане.

Предявеният иск по чл. 92 ЗЗД също се явява основателен за пълния искан размер от 1867.48 лева.

По разноските

С оглед изхода на спора, разноските между страните се разпределят по правилата на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК.

Ищецът своевременно е претендирал разноски, които възлизат в размер на 2561.16 лева, от които 820.00 лева по ч.гр.д. №17/2022г. по описа на Районен съд – Ботевград. От тях предмет на присъждане следва да бъдат разноски от 2286.14 лева, като се изключват разноските за държавна такса върху иска по чл. 86 ЗДЗД, защото ищецът се е отказал от претенцията си, поради което следва да понесе разноските по нея. Съобразно размера на уважената част от исковете /5939.29 лева/, дължими са разноски в общ размер на 1165.15 лева, от които 160.86 лева по ч.гр.д. №17/2022г. по описа на Районен съд – Ботевград и 1004.28 лева в настоящото производство. Търсеното адвокатско възнаграждение от 1000.00 лева не се явява прекомерно с оглед цената на иска и текста на чл. 7, ал. 2 НМРАВ.

Разноски се дължат и на ответника с оглед отхвърлената част от иска, включително поради отхвърляне частичното на иска по чл. 266, ал. 1 ЗЗД, като погасен чрез прихващане, тъй като вземането е било изискуемо преди процеса. Разноски от ответника са своевременно претендирани и възлизат в общ размер на 7560.00 лева, от които 2200.00 лева по ч.гр.д. № 17/2022г. по описа на Районен съд – Ботевград /400.00 лева за експертиза и 1800.00 лева за адвокатско възнаграждение/, 2160.00 лева адвокатско възнаграждение по ч.гр.д. №410/2022г. по описа на Районен съд-Перник за обезпечение на бъдещ иск, и 3200.00 разноски в настоящото производство /800.00 лева за експертиза и 2400.00 лева адвокатско възнаграждение/. От ищеца е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което се явява частично основателно. Търсеното адвокатско

възнаграждение от 1800.00 лева по ч.гр.д. № 17/2022г. на РС-Ботевград не се явява прекомерно с оглед цената на иска и текста на чл. 7, ал. 2, т. 3 НМРАВ с включено ДДС, поради което не следва да се намалява. Прекомерно се явява възнаграждение от 1800.00 лева по ч.гр.д. № 17/2022г. на Районен съд – Ботевград, доколкото същото следва да се определи без да се взима предвид материалния интерес и възлиза в размер на 750.00 лева съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5 НМВАР. Не се явява прекомерно адвокатско възнаграждение в настоящото производство от 2400.00 лева с оглед цената на исковете, текста на чл. 2, ал. 5 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 НМРАВ, релевираното възражение и изменението на иска в хода на процеса, поради което не следва да се намалява.

От търсените разноски следва да се изключат и разноските, направени в обезпечително производство на бъдещ иск пред Районен съд – Перник. Съгласно приетото по т. 5 от Тълкувателно решение № 6/6.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, направените от страните в обезпечителното производство разноски се присъждат с окончателното съдебно решение по съществото на спора, с оглед крайния му изход. Разяснено е, че въпреки, че е самостоятелна форма за защита, производството по обезпечаване на иска се намира с иския процес във функционална зависимост, доколкото създава сигурност за осъществяване на правата по решението. Обезпечаването на иска продължава докато се разглежда делото, до влизане на решението в сила. С оглед характера на обезпечителното производство /развива се едностранно до реализиране на правото на ответника да обжалва предприетите процесуални действия по налагане на обезпечението/, отговорността за разноски не може да бъде реализирана в него по начина, по който това процесуално се осъществява в състезателния исков процес, в който се разрешава материалноправния спор. При това положение, при своевременно заявено искане, направените в обезпечителното производство разноски следва да бъдат съобразени от съда, разглеждащ иска и да бъдат присъдени по реда на чл. 78, ал. 1 ГПК в исковото производство. Казано по друг начин, разноските за това производство подлежат на присъждане в исковото производство, в което се разглежда обезпечения иск. Както се посочи, първоначално обезпечителното производство има едностранен характер, поради което е немислима хипотезата за сторени от ответника разноски в него. Същевременно, право на разноски в обезпечителното производство има ответникът, когато реализира правото си на обжалване на акта, каквито данни по делото няма. Няма данни по делото въобще за съществуването на такова производство, съответно за обжалването на акта по него и резултата от инстанционния контрол.

В обобщение, разноските на ответника се редуцират до размера на сумата от 4350.00 лева. От тях, съобразно размера на отхвърлената част от исковете, на ответника се присъждат разноски от 2132.97 лева, от които 563.88 лева по ч.гр.д. № 17/2022г. по описа на Районен съд – Ботевград, и 1569.08 лева в настоящото производство.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, Второ гражданско отделение, 55^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, „Булстрейт“ ООД, ЕИК 202187853, със седалище и адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „Осми декември“ № 13, да заплати на „М.М.К.-Перник“ ЕООД, ЕИК 203102069, със седалище и адрес на управление гр. Перни, ул. „Стара планина“ № 13, сумата от **4071.81 лева**, представляваща главница /неизплатен остатък/ от възнаграждение по договор за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г. и с електронно съобщение от 24.07.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.08.2022г., до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „М.М.К.-Перник“ ЕООД, ЕИК 203102069, със седалище и адрес на управление гр. Перни, ул. „Стара планина“ № 13, срещу „Булстрейт“ ООД, ЕИК 202187853, със седалище и адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „Осми декември“ № 13, иск с правно основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, както следва:

- за сумата над **4071.81 лева** до установения дължим размер от 7347.41 лева **поради погасяването му чрез прихващане с насрещно вземане на ответника** - 810.60 лева, стойността на закупени от ответника строителни материали по фактура № 1000028852/16.07.2020 г., както и сумата от 2465.00 лева – неустойка за забава по чл. 10, ал. 1 от договора;
- за сумата над **7347.41 лева** до пълния искан размер от 9785.92 лева като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА, на основание чл. 92 ЗЗД, „Булстрейт“ ООД, ЕИК 202187853, със седалище и адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „Осми декември“ № 13, да заплати на „М.М.К.-Перник“ ЕООД, ЕИК 203102069, със седалище и адрес на управление гр. Перни, ул. „Стара планина“ № 13, сумата от **1867.48 лева**, представляваща част от вземане в общ размер на 3378.88 лева – неустойка за забава по чл. 10, ал. 2 от договора за изработка на метална конструкция в промишлено помещение в гр. Ботевград, бул. „България“, собственост на „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, изменен с Анекс от 30.06.2020 г. и с електронно съобщение от 24.07.2020 г., за периода 18.09.2020г.-05.08.2020г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, „Булстрейт“ ООД, ЕИК 202187853, да заплати на „М.М.К.-Перник“ ЕООД, ЕИК 203102069, сумата от **1165.15 лева** – разноси съобразно размера на уважената част от исковите, от които 160.86 лева по ч.гр.д. №17/2022г. по описа на Районен съд – Ботевград и 1004.28 лева в настоящото производство.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „М.М.К.-Перник“ ЕООД, ЕИК 203102069, да заплати на „Булстрейт“ ООД, ЕИК 202187853, сумата от **2132.97 лева** – разноси съобразно размера на отхвърлената част от исковите, от които 563.88 лева по ч.гр.д. № 17/2022г. по описа на Районен съд – Ботевград, и 1569.08 лева в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от датата на съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____